

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kábrtovou ve věci

žalobce: **T. V. M.**
zastoupen Mgr. Tomášem Císařem, advokátem AK
se sídlem v Praze 2 – Vinohrady, Vinohradská 22

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3
poštovní schránka 21/OAM

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 4. 2017, čj. OAM-77/LE-LE05-K03-2016

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

- 1. Rozhodnutím ze dne 10. 4. 2017 žalovaný správní orgán neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle §§ 12 – 14b) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.
- 2. V napadeném rozhodnutí žalovaný podrobně citoval skutečnosti, sdělené žalobcem v jeho žádosti o mezinárodní ochranu, provedených pohovorech, uvedl informace a podklady, které shromáždil za účelem posouzení žalobcovy situace v zemi původu a vyhodnotil naplnění podmínek jednotlivých ustanovení zákona o azylu s tím, že

v případě žalobce nebyly splněny ani podmínky pro udělení azylu formou § 12, § 13 či § 14, ani pro udělení tzv. ochrany doplňkové dle §§ 14a) a 14b).

II. Žalobní argumentace

3. V žalobě je namítáno porušení § 2, § 3 a §§ 50 a 68 správního řádu, dále pak čl. 4, 6, 9, 15, 16, 18 a 19 Směrnice Rady 2011/95/EU, porušení Směrnice 2013/32/EU. Žalobce splňuje podmínky § 12 a § 14a zákona o azylu, rozhodnutí žalovaného je v rozporu s dosavadní ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu.
4. Žalobce podal žádost o udělení mezinárodní ochrany z důvodu svého možného pronásledování z důvodu náboženského vyznání, uvedl, že je křesťanem, má obavu o svůj život, jelikož i jeho otec byl křesťan a byl zabit svými bratry, když odmítl přijmout jejich víru. Jeho bratr byl zbit maskovanými muži taktéž z důvodu svého vyznání a z týchž důvodů byl zabit i jeho bratranec. Žalobce přicestoval do ČR v r. 2010, poté, co jeho rodina prodala všechny majetky, aby měla na náklady jeho cesty do ČR po smrti jeho otce v r. x. Jeho rodina nemá finanční prostředky na to, aby mohla přicestovat za ním, proto zde kromě jeho nevlastního bratra nikdo příbuzný nežije. Pro žalobce je obtížné zajistit jakékoliv důkazy o zabití jeho příbuzného, jeho kontakt s rodinou je omezený, o matce a bratrovi nemá žádné zprávy, protože již nežijí v L. a nemá s nimi spojení. Jeho obava o možné následky návratu do vlasti je důvodná. Sám žalovaný nevyloučil, že na území Nigérie není bezpečno a jsou zde konflikty. Zhodnotil však, že žalobci nic nehrozí, protože není členem žádného hnutí ani politické strany, pro což by byl stíhán či pronásledován, ovšem přitom připustil, že konflikty mezi křesťany a jinými náboženstvími existují. Možnost napadení žalobce z náboženských důvodů hodnotil žalovaný jako hypotetické, s odůvodněním, že v Nigérii je právo na svobodu vyznání zaručeno ústavou a existují zde bezpečnostní složky, na které je možno se obrátit. To však v žádném případě nereflektuje skutečný stav v zemi a neprokazuje skutečnou záruku právního státu a vymahatelnost práva či zajištění svobody vyznání.
5. Žalobce je toho názoru, že správní orgán nebral v potaz jeho původ z východu země, pouze konstatoval, že žalobce se narodil a žil v L. a není proto důvod, aby se stěhoval na východ. V L. však rodina žalobce již nežije, nejspíše byla nucena vrátit se zpět na východ země. Aktuální situaci v tomto území se žalovaný nezabýval, nezaopatřil si tak dostatečné podklady, hovořící v neprospěch, ale i prospěch žadatele a nevyšel ze spolehlivě zjištěného stavu věci. Je proto navrhováno zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

6. Správní orgán reagoval na žalobní námitky vyjádřením ze dne 2. 8. 2017. Oprávněnost žaloby popřel, považoval za objasněné z průběhu správního řízení, že tvrzeným důvodem žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany je obava z návratu do Nigérie, kde se obává zabití ze strany příbuzných, nebo skupiny Fulani Herdsmen, či lidmi z východu Nigérie, kteří pronásledují lidi z Biafry. Žalobce pak rovněž zmínil vysokou kriminalitu v zemi původu a krizi mezi muslimy a křesťany v L. K žalobě žalovaný uvádí, že sdělení žalobce postrádají jakékoliv odůvodnění, cituje dvě Směrnice, ustanovení správního řádu a zákona o azylu i judikaturu NSS, nicméně nic dalšího k nim nesděljuje, a k soudním rozhodnutím rovněž ani jedině. Z takto nedostatečně formulovaných žalobních bodů pak není zřejmé, co z napadeného rozhodnutí by vlastně

mělo být otázkou soudního přezkumu. Z tohoto pohledu je uvedená část žaloby prakticky neprojednatelná.

7. K další argumentaci žaloby pak žalovaný uvádí, že ji považuje za zcela spekulativní, dílem nelogickou až zmatečnou. Žalobce uvádí, že je křesťan a obává se o svůj život právě v souvislosti s tímto vyznáním. Tuto obavu dokládá tím, že jeho otec byl zabit svými bratry, ovšem právě v tomto směru poukázal správní orgán na nevěrohodnost žalobcova tvrzení, zejména z důvodu zásadních rozporů ve výpovědích. Zde žalovaný odkazuje na výpověď žalobce, učiněnou před Policií ČR dne 18. 4. 2015 (rozhodnutí ze dne 13. 5. 2015, čj. KRPA-158402-30/ČJ-2015-000022), kdy uvedl, že na zabití jeho otce se podílely ozbrojené gangy na východě Nigérie, následně však při pohovoru dne 13. 7. 2016 (již v řízení o udělení mezinárodní ochrany) uvedl, že přesně neví, jak ke smrti otce došlo, po návratu z východní části země nemohl jíst, pít a do nemocnice ho dovezli prakticky mrtvého. Během následujícího pohovoru 20. 3. 2017 pak naopak vcelku podrobně správnímu orgánu popsal, že otec byl u příbuzných otráven, jaké jídlo snědl, do nemocnice se dostal až několik týdnů po svém návratu, jelikož o otravě zprvu nevěděl a po měsíční hospitalizaci zemřel. Tyto rozpory žalobce nijak nevysvětlil. Nelze tak správnímu orgánu vytýkat, že k takovým sdělením přistupuje s pochybnostmi – zde odkaz na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 5. 2008, čj. 7 Azs 25/2008. Obavy žalobce z náboženského pronásledování z uvedených důvodů považuje žalovaný za nepodložené, v Nigérii se ke křesťanskému náboženství hlásí zhruba polovina obyvatel, druhá vyznává islám a menšina se přiklání k tradičnímu náboženství. Přičemž křesťané a muslimové jsou přibližně stejně zastoupeni v centrální oblasti a jihozápadních republikách, včetně L., kde se žalobce narodil a kde žil až do odjezdu ze země. Z informací, které si žalovaný opatřil, a které pojednávají o náboženské situaci v zemi původu, nevyplývá, že by v Nigérii docházelo k pronásledování křesťanů ze strany státních orgánů. Žalobce se ani sám do žádného konfliktu nedostal, což opakovaně sám potvrdil, a to i o zbytku rodiny. Ohledně jím předložených materiálů je potřebné vidět, že tyto se nijak blíže jeho osoby netýkají, sám nebyl členem nebo osobou spjatou či ohroženou aktivitami skupin Biafra nebo Fulani. Žádných aktivit v tomto směru se neúčastnil, obecně se o politiku ani nezajímal. Zmíněné materiály tak neprokazují jeho pronásledování pro jeho náboženské vyznání, ani oprávněné obavy z něho v případě návratu.
8. Pokud je žalobou namítáno, že správní orgán nevzal v úvahu skutečnosti, týkající se toho, že jeho rodina již nežije v L., k tomu žalovaný uvádí, že žalobce se tam narodil, žil tam po dobu svého pobytu v zemi, a to bez jakýchkoliv problémů, které by se daly spojit s jeho náboženským vyznáním. Jeho rodina město neopouští z důvodu obav z pronásledování, ale z důvodu nedostatku finančních prostředků na bydlení, rodina není nucena se přestěhovat na východ země, ale může nalézt finančně únosnější bydlení v L. Toto žalobce sám připustil. Informace OAMP pak hovoří o ústavně zaručené svobodě pohybu uvnitř země. Žalobce přitom neopustil L. bezprostředně po smrti otce v červnu x, ale až v květnu 2010 v souvislosti s pracovní nabídkou. Z uvedeného tedy ani nelze dovozovat, že by se žalobce v bezprostřední době po smrti otce obával o život. Žalobce přitom nepodal žádost o udělení mezinárodní ochrany bezprostředně po svém příjezdu v květnu 2010, ale až v červenci 2016, poté, kdy byl opakovaně zadržen Policií ČR z důvodu nelegálního pobytu (od r. 2014, následně od září 2015 mařil výkon správního vyhoštění) na zdejším území. Bezprostřednost žádosti o azyl v případech, kdy žadatel se cítí relevantně ohrožen, zdůraznil mj. i NSS ve svém rozhodnutí ze dne 20. 10. 2005, čj. 2

Azs 423/2004. Žalovaný je s ohledem na uvedené skutečnosti přesvědčen, že žalobce vedla k podání žádosti snaha o legalizaci zdejšího pobytu a navrhuje zamítnutí žaloby.

IV. Posouzení věci krajským soudem

9. V průběhu jednání soudu dne 8. 10. 2018, jehož se zúčastnil zástupce žalobce a pověřená pracovnice žalovaného, oba účastníci odkázali na písemná vyjádření ve věci a setrvali na svých závěrečných návrzích. Zástupce žalobce účtoval na náhradě nákladů řízení náklady právního zastoupení žalobce, spočívající ve 3 úkonech právní služby, 3 režijních paušálech a DPH.
10. Ze správního spisu soud při jednání konstatoval, že žalobce poskytl žalovanému údaje k žádosti o mezinárodní ochranu dne 13. 7. 2016, uvedl, že je státním občanem Nigérie, příslušnosti Igbo, katolického vyznání, o politiku se nikdy nezajímal a neangažoval se v ní. Je svobodný, bezdětný, naposledy pobýval v L., do ČR přicestoval přes Turecko. Měl vízum na 1 rok, a to na pozvání fotbalového klubu. V ČR chce zůstat, neboť se zde cítí bezpečněji, jeho otec byl zabit a matka mu sdělila, aby zde zůstal. Týž den byl s žalobcem proveden pohovor, uvedl, že Nigérii opustil v r. 2010, byl pozván, aby hrál v ČR fotbal. Sám v zemi původu neměl žádné potíže, ale nemůže se tam vrátit, kdyby byl někdy na východě země, mohl by být zabit. Tam pronásledují lidi z Biafry. Jako dítě jezdil na východ k prarodičům, jeho rodina teď L. opustila, protože tamní obyvatelé nutí ty, kteří pochází z východu, aby se tam vrátili. Žalovaný se dotázal žalobce, proč tedy uváděl, že rodina bydlí v L. a on sdělil, že dostali výpověď z domu, nemají peníze, tak se musejí vrátit na východ. Žijí tam lidé, kteří uznávají božstva a žalobce je křesťan, mohl by být zabit jako jeho otec. Byl zabit na východě, otrávil ho. Když se otec vrátil z východu od příbuzných, byl prakticky neschopný, zabili ho, protože odmítl jejich náboženství. Žalovaný připomněl, že 18. 4. 2016 žalobce uvedl policii, že otce zabil gang, který šíří násilí v zemi, uvedl, že řekl to samé a asi to bylo špatně přeloženo. Rodina odešla na východ, žít bez rodiny by pro něho bylo nebezpečné, v L. je velká kriminalita. Otec zemřel v r. x, vezli ho do nemocnice prakticky mrtvého, nevěděli, co se mu stalo. Rodina chtěla, aby žil v klidu a měl se dobře, proto ho poslali do Evropy. Loni mu zde odstranili kýlu. Žalobce byl seznámen s podklady správního orgánu, uvedl, že to, co je ve zprávách, je jen na papíře a skutečnost je zcela jiná, doložil 12 listů z internetu. Tyto listiny nechal žalovaný přeložit do českého jazyka.

Další pohovor proběhl dne 20. 3. 2017, žalobce uvedl, že matka je po mrtvici, bratr byl napaden gangem, rodina je v ohrožení. Matka, bratr a sestra jsou též křesťané a ostatní příbuzní usilují o to, aby se účastnili jejich bohoslužeb. Bratra v r. 2016 tloukli a nutili přijmout jejich náboženství, šlo o pět maskovaných lidí. Kdyby se žalobce vrátil z Evropy, mysleli by si, že je bohatý a tím by byl ohrožen. Rodina prodala pozemky, aby se dostal do Evropy, je nejmladší. Kdyby neměl pozvánku fotbalového klubu, tak by se do Evropy nedostal. Dále žalobce uvedl, že otec měl pronajatý byt v L., ale domovem jim byla vesnice, když otec odjel, dostal uvítací jídlo, ovoce Cola Nut, toto bylo otrávené. Vrátil se, po několika týdnech onemocněl, nemohl močit, v nemocnici nic nenašli a po dalším měsíci zemřel. Matka mu to takto vysvětlila, matce to řekl kněz, šlo o spirituální záležitost, nikoliv fyzickou. Žalobce pochází ze státu Imo, město A. V L. se narodil a žil tam celý život, nyní je tam náboženská krize mezi křesťany a muslimy. Lidé ze západu Nigérie nechtějí přijímat ty z východu. On je křesťan, existuje tam pronásledovatelská skupina jménem Fulani Herdsmen, ti ohrožují kostely a podpálují je. Syn bratra otce byl

zabit, když šel do kostela. Obsahem předložených materiálů je to, že lidé z Biafry bojují za svoji svobodu, chtějí získat lidská práva, ale vláda jim je nechce dát. Jsou manifestace, kde se střelí. On žádné problémy neměl, byl mladý. Týž den byl žalobce seznámen s dalšími podklady žalovaného, uvedl, že ve zprávách není popsána realita, jeho ředitel školy se v r. 2016 ztratil a dodnes nebyl nalezen, jeho žena a děti nenalézají pomoc, jeho přítel byl zabit, protože řekl něco, co neměl.

11. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní – s.ř.s.), ve svém rozhodnutí soud vyšel ze skutkového a právního stavu výše zjištěného (§ 77 odst. 2 s.ř.s.) a konstatoval, že závažnějších pochybení v průběhu správního řízení a v napadeném rozhodnutí neshledal.

12. **Zákon o azylu** upravuje v ust. § 12 důvody udělení azylu tak, že azyl se udělí cizinci, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec

- a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo
- b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě, že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.

V ust. § 13 zákona o azylu je upraven azyl za účelem sloučení rodiny, který lze udělit rodinnému příslušníkovi azylanta, jemuž byl udělen azyl podle § 12 nebo § 14 v případě hodném zvláštního zřetele, i když v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude v jeho případě zjištěn důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12. Humanitární azyl upravuje ust. § 14, který lze v případě hodném zvláštního zřetele udělit, jestliže v řízení o udělení mezinárodní ochrany není zjištěn důvod pro její udělení podle § 12 zákona o azylu.

Zákon o azylu dále v ust. § 14 a) upravuje důvody udělení doplňkové ochrany, která se udělí cizinci, který nespĺňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odst. 2) a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště. Přitom za vážnou újmu se podle odst. 2 považuje

- a) uložení nebo vykonání trestu smrti,
- b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu,
- c) vážné ohrožení života nebo lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situacích mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo
- d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.

V ust. § 14 b) cit. zákona je upravena doplňková ochrana za účelem sloučení rodiny, v odst. 1 je uvedeno, že rodinnému příslušníkovi osoby požívající doplňkové ochrany se v případě hodném zvláštního zřetele udělí doplňková ochrana za účelem sloučení rodiny, i když v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude v jeho případě zjištěn důvod pro její udělení. Přitom dle odst. 2 se pro tyto účely rozumí rodinným příslušníkem

- a) manžel či partner osoby požívající doplňkové ochrany,

- b) svobodné dítě osoby požívající doplňkové ochrany, které je mladší 18 let,
 - c) rodič osoby požívající doplňkové ochrany, která je mladší 18 let, nebo
 - d) zletilá osoba odpovídající za nezletilou osobu bez doprovodu podle § 2 odst. 11
13. Po projednání a přezkoumání věci je soud přesvědčen, že jiný závěr, než popsany žalovaným v žalobou napadeném rozhodnutí, nemohl správní orgán učinit. Žalovaný provedl s žalobcem standardní správní řízení, přijal jeho žádost o udělení mezinárodní ochrany, provedl s žalobcem pohovor i doplňující pohovor, přijal jím předložené podklady o situaci v zemi původu a seznámil žalobce s podklady, které byly shromážděny z objektivních a aktuálních zdrojů o politické a bezpečnostní situaci v Nigérii, o situaci v dodržování lidských práv a o náboženské situaci v zemi.
14. K naplnění podmínek § 12 písm. a) zákona o azylu žalovaný uzavřel, že žalobce nebyl nijak politicky činný, žádné problémy v tomto směru ani neuváděl, naopak, sdělil, že o politiku se vůbec nezajímal. Pronásledován z důvodu uplatňování politických práv a svobod tak zcela jistě v zemi původu nebyl. Pokud uváděl nějaké případné obavy z ohrožení své osoby v případě návratu do země původu, uváděl své náboženské – křesťanské vyznání. V tomto směru je však z výše uvedených skutečností vcelku přehledné, že v zemi původu žalobce z uvedeného důvodu žádné problémy neměl, jeho obavy mají vyplývat ze smrti otce, o němž však, jak soud uvádí výše v bodě 7, uváděl natolik rozporuplné skutečnosti, že je nelze jinak, než označit za naprosto nedůvěryhodné. S tímto odůvodněním se konečně žalovaný velmi podrobně vypořádal na str. 6 – 10 žalobou napadeného rozhodnutí, soud se s jeho závěry ztotožňuje. Žalovaný nejen řádně vyargumentoval, proč považuje výpověď žalobce v tomto směru za nevěrohodnou, ale řádně na základě shromážděných podkladů zhodnotil i celkovou situaci v Nigérii ohledně celkové i místní bezpečnostní situace. Žalobce sám ve vlasti žádné problémy před opuštěním země neměl, se státními orgány vůbec ne, soud tak nemohl dospět k jinému závěru, než že nesplňuje ani podmínky ust. § 12 písm. b).
15. Dále soud konstatuje, že žalobce nesdělil, že by měl na zdejším území blízké příbuzné, které má na mysli ust. § 13 či § 14b) zákona o azylu, podmínky těchto ustanovení tak v jeho případě nejsou naplněny bez dalšího.
16. Zákon o azylu, jak uvedeno výše, upravuje ve svém § 14 azyl humanitárního charakteru, tedy případy, kdy ve věci existují podmínky hodné zvláštního zřetele. Zde soud doplňuje, že se uplatní zejména v případech, kdy nejsou splněny podmínky azylu dle § 12 zákona o azylu, ale žadatel má vysoký věk, špatný zdravotní stav, či jiné podmínky, které lze hodnotit jako natolik závažné, že by bylo nehumánní ochranu neudělit. Takové skutečnosti však žalovaný v případě žalobce neshledal, neboť uvedl na str. 11, že žalobce je zletilý, zdravý, žádné důvody, které by mohly vést k závěru o výjimečnosti jeho situace, neuvedl. Na uvedeném závěru správního orgánu neshledal soud žádného pochybení.
17. V dalším se na str. 11 a 12 žalovaný zabýval podkladovými zprávami, které zabezpečil o situaci v zemi původu žalobce žalovaný, uvedl, že tyto podklady považuje za objektivní, aktuální a nezastíral, že popisují jak žalobcem naznačené problémy a rizika působená různými seskupeními (Fulani), tak i srážkami hnutí MASSOB s nigerijskými bezpečnostními silami. Správní orgán se na tomto místě zabýval předloženými zprávami žalobcem (13. 7. 2016), tyto nebyly přeloženy do českého jazyka, neboť žalobce se k jejich obsahu vyjádřil podrobněji během doplňujícího pohovoru, uvedl, že jde o

materiály ohledně aktivity skupiny Biafra a nikdo z jeho blízkých zde není zmíněn. Materiály, doložené zástupkyní žadatele dne 15. 7. 2016, přeloženy byly, bylo zjištěno, že se jedná o zprávy o srážkách příznivců Biafry a hnutí MASSOB s bezpečnostními silami, které měly za následek zabití několika osob. Žalobce však není považován za člena zmíněných hnutí, ani za osobu, která by mohla být činností popsanych hnutí dotčena ve smyslu azylového zákona, proto jsou materiály hodnoceny pouze jako popisující situaci členů a sympatizantů hnutí v Nigérii.

18. Dostatečně obsažený prostor pak žalovaný věnoval odůvodnění neexistence důvodů pro udělení doplňkové ochrany v souvislosti s ust. § 14a zákona o azylu. Žalobce k situaci po případném návratu do vlasti uváděl obavy ze svého zabití pro svoji víru – křesťanství, avšak uváděl zcela hypotetické obavy, zejména pak pokud se má jednat o snahy příbuzných obrátit jej na tradiční víru, v opačném případě ho zabít. Žalobcem uváděné okolnosti smrti svého otce, které doznaly v porovnání naprosto rozdílný obsah, byly shledány nevěrohodnými, soud tak musel po přezkoumání věci přisvědčit závěru správního orgánu, že takto uváděné obavy nemají žádný seriózně reálný podklad a zcela jistě nemohou znamenat ve svém důsledku vážnou úvahu o nutnosti udělení doplňkové ochrany pro hrozbu mučení, nelidského či ponižujícího zacházení či trestání, jak žalovaný odůvodnil na str. 13 svého rozhodnutí. Přes uvedený závěr o nevěrohodnosti tvrzení žalobce zde pak žalovaný na základě shromážděných podkladů popsal možnosti využití právního systému země původu a odůvodnil, proč nemůže považovat za přiměřené ohrožení žalobce ze stran výše citovaných hnutí a skupin. Správní orgán rovněž popsal současnou bezpečnostní situaci v Nigérii, zejména pak snahu vládních složek o nastolení eliminace hrozby teroristických útoků islamistické skupiny Boko Haram. Soud je přesvědčen o správnosti žalovaným učiněného závěru o nenaplnění podmínek hrozby vážné újmy pro žalobce v případě jeho návratu do vlasti ve smyslu § 14a odst. 2 zákona o azylu.
19. V závěru soud připomíná dosavadní judikaturu Nejvyššího správního soudu, týkající se nutnosti uvádět pravdivé údaje, pokud žadatel o mezinárodní ochranu tvrdí, že splňuje podmínky jednotlivých ustanovení zákona o azylu, např. čj. 7 Azs 21/2012 ze dne 23. 8. 2012 – „váhavé, vyhýbavé či nepřesné informace, které navíc žadatel v průběhu řízení ještě mění, jsou v závěru při porovnání s objektivními informacemi chápány jako účelové, nevěrohodné a pro azylové řízení nedostatečné“, ale např. i čj. 6 Azs 386/2004 ze dne 18. 1. 2006, či 6 Azs 139/2016 ze dne 23. 11. 2016, či čj. 9 Azs 1/2013 ze dne 20. 6. 2013.
20. Rozhodnutí NSS ze dne 10. 2. 2006, čj. 4 Azs 129/2005 pak uvádí okolnosti, obdobné případu žalobce – „obecné tvrzení stěžovatele o obavách z pronásledování či nebezpečí, které mu hrozí v zemi původu, bez prokázání existence takového nebezpečí, za situace, kdy se stěžovatel v zemi původu neobrátil se svými problémy na příslušné orgány, nelze podřadit pod zákonem vymezené důvody udělení azylu. Nebyla-li žádost o azyl podána bezprostředně po příjezdu na území České republiky, ale až poté, co stěžovateli nebyl pro pozdní podání žádosti prodloužen pobyt, na území České republiky pobýval nelegálně a hrozilo mu správní vyhoštění, svědčí to o její účelovosti“.
21. Žalobcova výpověď je z výše uvedených důvodů nevěrohodná, soud ji hodnotí jako účelovou, z důvodu legalizace pobytu na území České republiky, když okolnosti žalobcova vycestování ze země původu, jeho dalšího pobytu (tak, jak popsal žalovaný a

soud uvádí v bodě 8) jasně hovoří o tom, že podáním žádosti o udělení mezinárodní ochrany se žalobce hodlal vyhnout správnímu vyhoštění.

22. Soud neshledal důvodnost žalobních námitek, po přezkoumání věci proto postupoval v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. a žalobu jako nedůvodnou zamítl.

V. Náklady řízení

23. Výrok o náhradě nákladů řízení soud odůvodňuje zněním ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobce nebyl ve věci úspěšný, nelze mu proto náhradu nákladů přiznat, žalovaný správní orgán, který ve věci úspěšný byl, náhradu nákladů řízení nežádal.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 8. října 2018

JUDr. Jana Kábrtová v. r.
samosoudkyně